

SOVIETTI VENÄJÄN TYÖLAIT.

I. Tämä työlaki kokoelma astuu voimaan Työläisten ja Talonpoikien Hallituksen lakikokoelmien ja määräysten julkaisemishetkestä alkaen. Näitä lakeja on laajalti levitettävä maan työväenluokan keskuudessa, kaikkien paikallisten Soviitti Hallituksen äänenkannattajien taholta, ja on ne asetettava näkyville paikoille kaikissa Soviitti Virastoissa.

II. Tämän Työlaki Kokoelman määräykset tulevat nluottumaan kaikkiin palkkaa nauttiviin henkilöihin, ja on niinmuodoin pakollinen noudatettavaksi kaikissa teollisuuslaitoksissa, virastoissa ja työpaikoissa (Soviittien, yksityisten ja kotoisten), samoin kuin myöskin yksityisten työläisten riistävien työnantajienkin puolelta.

III. Kaikki tähänastiset yleisluontoiset määräykset samoin kuin tästä edespäin annettavat määräyksetkin, koskien työntekijöitä (määräykset yksityisten perustamiin laitoksiin, säädökset, ja sisäistä liikkeenhoitoa koskevat säännöt, jne.), samoin kuin yksityisten sitoumuksiin ja sopimuksiin nähden, ollen ne sitovia ainoastaan siinä tapauksessa, etteivät ne ole ristiriidassa tämän lain kanssa.

IV. Kaikki työsopimukset, mitä ennen on tehty, samoin kuin kaikki sellaisetkin, joita tullaan tekemään tulevaisuudessa, mikäli ne ovat ristiriidassa tämän lain kanssa, ei sellaisia tulla pitämään määräävinä, eikä sitovina, kumpaiseenkaan joko työntekijään taikka myöskään työnantajaan nähden.

V. Sellaisissa työpaikoissa ja teollisuusissa, missä työnteko tapahtuu järjestyneen yhteistoiminnan muodossa (Pykälä 6, kohta "a" nykyisestä työlaista), palkkatyöläisille on sallittava laajin mahdollinen itsehallinto, keskus soviitti viranomaisten valvonnan alaisena. Tällä pohjalla ainoastaan voidaan suuria työläisjoukkoja opettaa menestyksellisesti sosialistisen ja kommunistisen hallituksen hengessä.

VI. Työsuhteet Soviitti laitosten järjestämillä ja kannattamilla maanviljelys alneilla (maanviljelys- y.m. kommunit) ovat Yleis Venäläisen keskustoiimeenpanevan komitean ja Kansan Komissaarien neuvoston, ja kuin myöskin Maanviljelys- ja Työn kansankomissaarien erikois säädösten ja määräysten alaiset.

Maanviljelykseen sijoitettujen talonpoikien työsuhteet määritellään Maanviljelys lainsäädäntö kokoelmassa.

Itsenäisten taiturityöläisten työsuhteet määritellään komissaarin erikoisissa saadöksissä.

LUKU I

Pakollisesta työnteosta.

1. Kaikki Venäjän Sosialistisen Yhdistyneen Soviitti Tasavallan kansalaiset, paitsi 2 ja 3 pykälissä mainittuja, ovat pakollisen työnteon alaisia.

2. Seuraavat henkilöt ovat vapaita pakollisesta työnsuorituksesta:

- (a) Henkilöt alle 16 vuoden ikärajan;
- (b) Kaikki henkilöt yli 50 ikävuoden;
- (c) Henkilöt, jotka ovat tulleet työhönkykenemättömiksi sairauden taikka loukkaantumisen kautta.

3. Tilapäisesti pakollisesta työnsuorituksesta vapaita ovat:

- (a) Henkilöt, jotka ovat tilapäisesti työhönkykenemättömiä, sairauden taikka loukkaantumisen kautta, välttämättömän parantumisen sa ajaksi;

- (b) Naiset, 8 viikon ajaksi ennen, ja 8 viikon ajaksi jälkeen synnytyksen.

4. Kaikki koululaiset ovat pakollisen työnsuorituksen alaisia kouluissaan.

5. Jatkuva taikka tilapäinen kykenemättömyys tapaus tulee olla lääketieteellisen osaston lääkärin tutkimuksen perusteella todistettu, kaupungissa, piirissä taikka maakunnassa olevan tapaturma vakuutus viraston, tai sen toimiston taholta, sen henkilön asuinpaikan mukaisesti, jonka kykenemättömyyden todistus on kysymyksessä.

Huomautus I. Kykenemättömäksi tulleen työläisen tutkimis ohjeet ovat liitettynä jälkiliitteenä tähän.

Huomautus II. Pakollisen työvelvollisuuden alaiset henkilöt, mutta jotka eivät ole kiinnitettynä mihinkään hyödylliseen yleiseen työhön, voidaan kutsua paikallisten Soviittien taholta suorittamaan yleistä työtä, niiden määritelmien mukaisesti, mitkä ilmenevät Työ Departementin ja paikallisten ammattilunoiden tekemän keskinäisen sopimuksen määrittelmissä.

6. Työtä voidaan suorittaa seuraavissa muodoissa:

- (a) Järjestetyn yhteistoiminnan kautta;
- (b) Yksilöllisen henkilökohtaisen palveluksen muodossa;
- (c) Yksilöllisellä erikois työpaikoilla.

7. Työsuhteet hallituksen (Sovietin) työpaikoilla ovat keskus soviettien virkailijoiden hyväksymien tariffi säädösten ja Kansan Työ Komissariatien määräysten alaisia.

8. Työsuhteet kaikilla työpaikoilla (Soviettien, kansallistutettujen, yleisten ja yksityisten) tulee olla niiden tariffi säädösten alaiset, mitkä on määritellyt erinäiset ammattiunionit, työpaikkojen omistajien, johtajien ja Kansan Työ Komissaarin hyväksymän sopimuksen mukaisesti.

Huomautus. Sellaisissa tapauksissa milloin on mahdotonta päästä yhteisymmärrykseen työpaikkojen tai laitosten omistajien eliikka johtajien kanssa, tariffi säädökset tulee unioiden laatia ja alistaa Kansan Työ Komissaarin hyväksyttäväksi.

9. Yksilöllisen henkilökohtaisen palveluksen muodossa ilmenevä työ, taikka yksityisten erikoisten muodossa olevat työpaikat ovat asianomaisten ammattiunionien ja Kansan Työ Komissaarin hyväksymän ja muodostaman palkkataksan alaiset.

LUKU II

Oikeus työntekoon.

10. Kaikilla työhön kykenevillä kansalaisilla olkoon oikeus työntekoon omalla työalallaan ja palkan saantiin, mikä on määritelty senlaatuaisesta työstä.

Huomautus. Alueiden työnvälitystoimistot voivat Työ Departementin Jako Osaston kautta, asianomaisten unioiden suostumuksella, lähettää yksilöllisiä työläisiä taikka työläisryhmiäkin työhön muille ammattialoille, ellei sillä työalalla olisi työn kysyntää, jolla henkilöt sijaitsivat.

11. Oikeus työntekoon kuuluu ennenkaikkea niille, jotka ovat pakollisen työvelvollisuuden alaiset.

12. Niistä luokista, jotka ovat vapaita pakollisesta työpalveluksesta, ainoastaan toisen pykälän "b" kohdassa mainituilla henkilöillä on oikeus työntekoon.

13. Niiltä henkilöiltä, joista mainitaan 2 pykälän "a" ja "c" kohdassa, puuttuu ehdottomasti oikeus työntekoon, ja niiltä, joista mainitaan 3 pykälässä, puuttuu väliaikaisesti oikeudet työntekoon.

14. Kaikilla nais sukupuolta olevilla, ja niillä miespuolisilla, jotka ovat alle 18 ikävuoden, ei ole oikeutta työskennellä yön aikana, eikä sellaisilla teollisuuden aloilla, missä työsuhteet ovat erikoisemman vaaralliset, taikka kovat.

Huomautus. Kansan Työ Komissariatien työläisten suojelus departementti varustakoon luettelon sellaisista erikoisista vaarallisista ja terveydelle turmiollista työaloista, ja sama julkaitakoon jokaisen vuoden tammikuulla, Työläisten ja Talonpoikien hallituksen laki ja määritelmä kokoelman yhteydessä.

LUKU III

Työn jakotavat.

15. Työnteko oikeuden täytäntöön paneminen tulee toteuttaa Työnjako Departementin, ammattiunionien, ja kaikkien Venäjän Soviettiin tasavallan laitosten välityksellä.

16. Palkkatyöläisten lähettäminen erinäisille työpaikoille tapahtuu Työn Jako-Departementin kautta.

17. Palkkatyöläinen voidaan kutsua työhön työnjako departementin taholta, paitsi ei silloin, jos hänet on valittu johonkin Soviettilaitoksen toimeen, taikka tehtävään.

18. Tyhjentyneet tilat voidaan täyttää äänestyksellä, jos tarjolla oleva tehtävä vaatii poliittista kykenevyyttä, taikka harvinaisemman erikoista tunteusta, minkä taitoisuudesta valittu henkilö on ollut tunnettu.

19. Äänestyksellä työhön valittujen henkilöiden tulee ilmoittautua Työnjako osastolle, ennenkuin heidät hyväksytään, mutta he eivät ole kumminkaan 4 luvussa mainittujen harjoitus rajoitusten alaisia.

20. Työttömät työläiset on saatettava työhön Työnjako osaston välityksellä, siinä järjestyksessä kun siitä määritellään 21-30 pykälissä.

21. Palkkatyöläisen, joka ei työskentele työalallaan, tulee rekisterata itsensä Työnjako osastossa, työttömänä työläisenä.

22. Tuotantolaitokset ja yksityiset työläisten tarpeessa voivat kääntyä paikallisen työnjako departementin tai sen alaosaston (kirjeenvaihto osaston) puoleen, ilmoittaen tarjona olevat työsuhteet, samoin ne vaatimukset, mitä työläisten tulee täyttää (ammatti, taitoisuus ja kokemukset).

23. Työnjako departementti saadessaan anomuksen, mainittu pykälässä 22, lähettää henkilöitä, jotka täyttävät vaaditut ehdot siinä järjestyksessä kuin anomuksessa pyydeään.

24. Työttömällä henkilöllä ei ole oikeutta kieltäytyä menemästä työhön työalallaan tarjolla olevaan paikkaan, edellyttäen, että sanotun työpaikan olosuhteet vastaavat sitä alaa koskevat hyväksytyt tariffi määritelmät, taikka ammattiunion säännöt, edellisten puutteessa.

25. Palkkatyöläinen, sijoitettuna työpaikkaan lyhemmäksi kuin kahden viikon ajaksi lasketaan työttömäksi, eikä hän menetä paikkaansa Työnjako osaston listalla.

26. Ellei paikallisella Työnjako departementilla sattuisi olemaan listallaan vaudittua määrää työläisiä, niin hakemus on paikalla lähetettävä Piiriä käsittävään välitys toimistoon, ja tästä on sitten ilmoitettava työnantajalle taikka työpaikalle.

27. Jos työläisiä tarvitaan työskentelemään ulkopuolella omaa piiriään, niin Työnjako departementin listoilla olevista nimistä tulee pitää nimihuuto, siten saadaksesen selville, kuka olisi halukas sinne lähtemään; ellei riittävää määrää täten löydy, niin työnjako osasto voipi lähettää

puuttuvan määrän paikkakuntansa työttömien joukosta, siinä järjestyksessä kuin heldän nimensä esiintyvät listoilla, edellyttäen kumminkin, että sellaisia, joilla on perheet huolehdittavanaan, ei panna etutilalle ennen yksityisiä työläisiä.

28. Ellei piirin Työnjako departementin alueellakaan olisi riittävää määrää vaadittuja edellytyksiä täyttäviä työläisiä, niin piirien välitystoimistoilla on oikeus sopimuksen mukaan paikallisten unioiden kanssa, lähettää muilla työaloilla esiintyviä työttömiä työläisiä, joiden ammattialat ovat mahdollisimman läheisessä yhteydessä vaaditun työalan kanssa.

29. Työtön henkilö, jolle tarjotaan työpaikkaa ulkopuolelle hänen varsinaista ammattialaansa, on velvollinen hyväksymään sen, ymmärrettyä, että jos hän haluaa, niin pidetään sitä vain väliaikaisena, ja hänellä on oikeus säilyttää nimensä Työnjako departementin listoilla, kunnes hänelle löytyy työtä omalla työalallaan.

30. Palkkatyöläinen, joka työskentelee ulkopuolella varsinaista ammattialaansa, ja joka sellittää haluavansa pitää sen vain väliaikaisena ammattialanaan, olkoon oikeutettu säilyttämään paikkansa Työnjako departementin registeri listoilla, kunnes hänelle löytyy työtä omalla työalallaan.

31. Yksityisiä henkilöitä, jotka rikkovat näitä työnjako sääntöjä, rangaistakoon paikallisen Työnjako departementin taholta, ei vähemmällä kuin 300 ruplan sakolla, taikka vähintään yhden viikon vankeudella. Soviettien työpalkat, taikka virkalliset, jotka rikkovat näitä työnjako sääädöksiä, ovat rikoslain mukaan tuomittava.

LUKU IV

Opintoaika

32. Lopullinen työläisten hyväksyminen vakinaisiin työpaikkoihin seuraa opintoaikaa, joka ei saa olla pitempi kuin korkeintaan kuusi päivää; Soviettien työpaikoissa opintoaika olkoon kaksi viikkoa ammatittomille ja vähemmän vastuunalaiselle työlle, ja yksi kuukausi ammatitaitoisille ja vastuunalaisille työaloille.

33. Opintokauden tuloksien mukaisesti työläisen voipi tulla joko nimitetyksi vakinaiseen ammattiin, taikka tullen hyljätäksi, saaden palkan opintoajaltaan voimassa olevien tariffi taksojen mukaisesti.

34. Opintokauden tuloksista (hyväksymisestä taikka hylkäämisestä) tulee ilmoittaa Työnjako toimistolle.

35. Opintokauden loppuun saakka työläistä tullaan pitämään työttömänä, ja säilyttää hän paikkansa työnjako toimiston kelvollisten listalla.

36. Henkilö, joka opintokauden jälkeen on tullut hyljätäksi, voi vedota päätöksestä siihen unioon, jossa hän on jäsenenä.

37. Jos unio pitää sellaisen vetoumuksen oikeutettuna, mistä on mainittu edellisessä pykälässä, on se velvoitettu alkamaan neuvottelut sellai-

sen työpaikan taikka henkilöiden kanssa, jossa hylkääminen oli tapahtunut, vaalien, että valituksen tekijä on hyväksyttävä.

38. Jos sellaista sovittelua ei sattuisi tapahtumaan, josta mainitaan 37 pykälässä, niin siinä tapauksessa asian ratkaisu lankeaa paikalliselle Työ Departementille, jonka päätös silloin tulee olemaan sitova, eikä enempi vetoumuksella ole mahdollisuutta.

39. Työ Departementti voi vaatia, että henkilö taikka työpaikka, joka on erottanut työläisen ilman riittäviä syytä, on velvollinen antamaan viillemainitulle työpaikan. Edelleen se voipi vaatia, että sellainen henkilö taikka työpaikka tulee korvaamaan työläiselle tällä tavalla menetetyistä ajasta vallitsevan tariffi taksaan mukaan, siitä asti, kun hylkääminen tapahtui, siihen päivään asti, jolloin hänet hyväksytään takasin, Työ Departementin antaman päätöksen nojalla.

LUKU V

Työläisten erottaminen ja siirtäminen.

40. Työläisten siirtäminen kaikissa tuotantolaitoksissa, virastoissa ja työpaikoissa, jos sellaista halutaan, voi tapahtua ainoastaan jos liikkeen edut sitä vaativat, ja jos asianomaiset organit siitä erikoisesti päättävät.

Huomautus. Tämä sääntö ei kumminkaan koske yksityisiä henkilöitä, jotka käyttävät palkkatyöläisiä, jos työalaan on sellaista, josta mainitaan 6 luvun "b" ja "c" kohdissa.

41. Työläisen siirtäminen toisenlaiseen työhön samassa työpaikassa, laitoksessa taikka virastossa, missä hän on ennemmin työskennellyt, voidaan toteuttaa sellaisen työpaikan, laitoksen taikka viraston johdossa olevan vallan päätöksen mukaisesti.

42. Työläisen siirtäminen toiseen tuotantolaitokseen, liikkeen taikka viraston palvelukseen, mikä sijaitsee joko samalla, taikka toisella paikkakunnalla, voi tapahtua asianomaisen liikkeen johdon päätöksen mukaisesti, Työnjako Departementin suostumuksella.

43. Liikkeen johdon antama työläisen siirto määräys, 40 pykälän mukaisessa järjestyksessä, voidaan vedota asianomaiseen Työ Departementtiin (Paikalliseen taikka alueelliseen), asiaan kiintyneiden yksilöiden taikka järjestöjen taholta.

44. Työ Departementin antamasta päätöksestä, mikä koskee työläisten siirtoa 40 pykälän mukaisesti, voidaan siihen kiintyneiden henkilöiden taikka järjestöjen puolelta vedota Alueen Työ Departementtiin, taikka Kansan Työkomissaariin, joiden päätös tässä asiassa tulee olemaan lopullinen, eikä minkään vetoumuksen alaisen sen kauvemmaksi.

45. Välttämättömän yleisen työn vaatissa Alueen Työ Departementti, sopiessaan asianomaisten ammattiunioiden kanssa ja Kasan Työkomissaarin suostumuksella, voi antaa käskyn vaikkapa kokonaiselle työläisryhmällekin, siirtymään siltä

järjestöstä, missä he ovat olleet työssä, toiseen, joka sijaitsee joko samalla, taikka jollain toisella palkkakunnalla, edellyttäen, ettei riittävää määrää vapaehtoisia sellaista työtä varten olisi tarjolla.

46. Työläisten erottaminen teollisuuslaitoksista, työmaista ja muista laitoksista, joissa he ovat työskennelleet, olkoon sallittua seuraavissa tapauksissa:

(a) Jos täydellinen taikka osittainen tilausten vähennys työpaikoissa, tuotantolaitoksissa tai muissa virastoissa on tapahtunut, taikka jos määrättyjen tilausten peruutus aiheuttaa sen;

(b) Jos työt ovat seisauksissa enemmän kuin yhden kuukauden ajan;

(c) Työajan umpeen kulumisen takia, taikka työpaikan valmistumisen vuoksi, jos työ on ollut tilapäisluonteista laadultaan;

(d) Ilmeisen kykenemättömyyden takia jotain työtä suorittamaan, työn johdon erikoisen päätöksen nojalla, ja asianomaisen ammattion antamalla myönnytyksellä.

(e) Työläisen omasta pyynnöstä.

47. Tällaisen tuotantolaitoksen johdon puolelta, taikka sellaisen yksityisen henkilön, jolle palkkatyöläinen on työskennellyt, on annettava edeltäkäypä ilmoitus kahta viikkoa ennemmin erottamisesta, ja niistä 46 luvussa, "a", "b" ja "d" kohdissa mainituista syistä, ilmoittaen samoin myöskin paikalliselle Työnjako departementille asiasta.

48. Palkkatyöläinen, erotettu 46 luvun "a", "b" ja "d" kohdista mainituista syistä, pidettäväköön työttömänä työläisenä, ja asetettakoon hänen nimensä sellaisena Työnjako Departementin listalle, ja hän jatkakoon työntekoaan siksi, kunnes tämä kahden viikon aika on umpeen kulunut, joka on mainittuna edellisessä pykälässä.

49. Työläisen erottamis määräys, niiden syiden perusteella, jotka mainittiin 46 luvun "a", "b" ja "d" pykälissä, voidaan vedota asiaan kuuluvilta henkilöiltä paikalliseen Työ Departementtiin.

50. Paikallisen Työ Departementin antamasta päätöksestä voidaan vedota molemmin puolisesti Alueen Työ Departementtiin, jonka päätös kyselyalalsessa riidassa on sitova molemminpuolisesti, ja josta ei enään voida vedota.

51. Erottaminen työläisen omasta pyynnöstä jostakin tuotantolaitoksesta voi tapahtua, eroamista koskevien syiden tutkimisen jälkeen, minkä toimittaa työläisten itsehallinnon asianomainen organii (Työmaa komiteat).

Huomautus. Tämä ei koske sellaisten työläisten eroamista työstä, joka on työskennellyt yksityiselle työnantajalle, jos työ on ollut senluontoista, mikä on mainittuna 6 luvun "b" ja "c" pykälissä.

52. Jos työläisten itsehallinto organii (työmaakomiteat) tutkittuaan eroamiseen annettuja syitä, huomaa ne epäoikeutetuiksi, niin täytyy palkkatyöläisen jäädä työhönsä, mutta voi silti vedota päätöksestä asianomaiseen ammattionioon.

53. Palkkatyöläinen joka lakkaa työstä vas-

toin 52 pykälässä mainitun komitean päätöksiä, menettää oikeutensa ykdeksi viikoksi registreerattua Työnjako departementin listalle.

54. Tuotantolaitosten ja yksityisten henkilöiden, jotka käyttävät palveluksessaan palkkatyövoimaa, täytyy milloin työläinen lakkaa työstä, ilmoittaa siitä paikalliselle Työnjako departementille, sekä sille ammattioniolle, missä sellainen henkilö on jäsenenä, antaen selostuksessaan lakkaamis aikamäärän, sekä siihen johtavat syyt.

LUKU VI

Työstä maksettava korvaus.

55. Palkkatyöläisille työstä maksettavan palkan suuruuden, kaikissa sellaisissa työpaikoissa missä käydetään palkkatyöläisiä, sekä ne tavat ja muodot, jotka koskevat palkan maksua, määritellään niissä tariffi säädöksissä, jotka tullaan muodostamaan kutakin työtä ja olosuhteita varten siinä tariffi säädöksessä, jonka laatii asianomaiset organit siten, kun tämän lain 7-9 pykälissä määritellään.

56. Kaikki yhteiskunnalliset laitokset, jotka muodostelevat näitä palkka taksoja, ovat velvoitettuja noudattamaan niitä määräyksiä, jotka ovat julkaistuna tässä työlaki kokoomassa.

57. Palkkojen suuruuden taksoittamiseksi ja tariffi taksojen laatimiseksi, kaikki saman ammattialan työläiset on jaoteltava ryhmiin ja luokkiin, ja tarkin määritelty palkka taksa on asetettava jokaiselle ryhmälle.

58. Tariffi luokittelevien mukaisen palkan maksun perustana täytyy olla vähintään siksi suuri summa, että se riittää elinkustannusten pienimmän keskiarvon peittämiseksi, sellaisena kuin ne määrittelee Venäjän Sosialistisen Liittotasavallan Kansan Työkomissaari, ja julkastaan ne Työläisten ja Talonpoikien hallituksen Lainsäädäntö kokoomissa.

59. Määritelläkseen jokaisen ryhmän palkan suuruuden, työnlaadulle on annettava huomiotta, samoin niille olosuhteille, joiden alaisena työ suoritetaan, työn monimutkaisuus ja tarkkuus, itsenäisyys ja vastuunalaisuus, samoin kuin se kokemus ja tietomäärä, mitä vaaditaan sellaisen työn suorittamiseen.

60. Jokaisen työläisen palkan suuruuden määrää mihin luokkaan hän on lajiteltu ja luokittelussa sijotettu.

61. Työläisten luokittelu luokkiin ja ryhmiin jokaisella työalalla, tapahtuu erikoisen arvioimis komissionin taholta, yleinen sekä paikallinen, jonka on muodostaneet asianomaiset ammattioniot.

Huomautus. Arvioimis komissionin toiminnan määrittelee lähemmin Kansan Työkomissaari.

62. Nämä tariffi taksoitukset ovat pohjana palkan maksun normaalisesta työpäivästä, taikka kappaletyöstä, ja erittäinkin yliaikana tehdyille työlle.

63. Kappaletyön palkka määritellään siten, että jaetaan päiväpalkka tuotettujen esineiden luvulla, tulos silloin muodostaa kappaletyön perustan.

90. Työläisillä olkoon oikeus käyttää vapaata aikaansa kuten parhaakseen näkevät. Heillä ol-

64. Ylijästä maksetun työn palkkion ei saa nousta puolta toista normaali palkkaa korkeammaksi.

65. Lukuunottamatta ylijästä maksettua palkkiota ansaittuna joko samalla, taikka jollain muulla työajalla, ei mitään lisäpalkkiota sallita maksettavan sen varsinaisen taksan lisäksi, mikä kullekin työn luokalle on varsinaisesti määritelty perustaksi, huomioimattamatta mitään muotoa taikka syytä, miksi sellaista mahdollisesti tarjottaisi, taikka jos sitä tahtoisi maksaa joko yksinomaan yhdessä taikka useammassa työpaikassa.

66. Henkilöt jotka työskentelevät useammassa työpaikassa yhtäaikaisesti, ovat velvoitetut määrittelemään, mistä he haluavat nostaa palkkansa mieluummin.

67. Henkilö joka vastaanottaa ylimääräistä palkkaa, rikkoen 65 pykälässä olevia määräyksiä, tekee itsensä syyppäksi rikoslaisissa määrättyihin rangaistuksiin väärennyksistä, ja siten saatu ylimääräinen palkkasumma, yli varsinaisen taksan, on vähennettävä sellaisen henkilön vastaisuudessa maksettavista työpalkoista.

68. Työläisen palkkatilistä voidaan vähentää ylimääräisesti hänelle maksettu palkkaerä, joka on saatuna rikkomalla 65 pykälässä määriteltyjä säädöksiä, ja sellaiset erät, mitkä hän on ansainnut lomalla oloajallaan; Vahennyksiä voidaan myöskin tehdä työstä lakkaamisen takia.

69. Minkään muunnaisia vähennyksiä ei saa tehdä kenenkään työläisen palkka tilistä, paitsi 68 pykälässä mainituissa tapauksissa, huolimatta syistä taikka muodoista, minkä perusteella sellaisia haluttaisi tehdä.

70. Palkan maksun ei saa tapahtua etukäteen.

71. Jos työ on vakinaista luonteeltaan, palkat on maksettava aika ajoittain, vähintäänkin jokaisen kahden viikon kuluttua. Väliaikaisista töistä ja ylimääräisistä tehtävistä, edellyttäen, että sellaiset kestävät korkeintaan kaksi viikkoa, on sellaisissa työpaikoissa palkat maksettava heti työn loputtua.

72. Palkanmaksu voi tapahtua joko rahassa taikka esineissä (asuntona, ruokatarpeissa, jne).

73. Jos palkkaa tahdotaan maksaa väliseissä, erikoinen lupa on siihen hankittava palkkaliselta Työ Departementilta, joka määrittelee siinä tapauksessa taksat yhdessä asianomaisen ammattiliiton kera.

Huomautus. Täten muodostuneiden palkkataksojen täytyy perustua vallitseville kauppahinnoille, mitkä on asettanut asianomaiset Soviitti viranomaiset (Ruokatarve, asuntojen ja hintojen y.m. määrittelijä komissionin asettama komitea).

74. Palkanmaksun täytyy tapahtua varsinaisella työajalla.

75. Palkkojen maksun täytyy tapahtua työpaikalla.

76. Palkkatyöläiselle on maksettava palkkaa ainoastaan varsinaiselta työajalta. Jos työn pyhäntyminen sattuu jostain syystä työpaikalla, joka

ei ole työläisen itsensä kontrollin alainen (tapaturman taikka isännistön huolimattomuuden takia), niin hänelle maksettakoon palkkaa menetetyltä ajalta varsinaisen päiväpalkkataksaan mukaisesti, jos hän on työskennellyt päiväpalkalla, tai keskimääräisen päivittäisen ansionsa mukaan, jos työläinen on työssä kappalepalkalla.

77. Palkkatyöläiselle tulee maksaa palkka myönnettyä loma ajalta (pykälät 106-107).

78. Työläisen sairastaessa hänelle tuleva palkka toimeen tullakseen on maksettava sairashuonekassasta.

Huomautus. Tämä sairaus avustus lähemmin määritellään säännöitelmissä, jotka ovat liitetty tämän loppuun.

79. Työttömän täytyy saada avustusta työttömäin kassasta.

Huomautus. Säännöt koskien työttömyyttä sekä avustuksen saantia, ovat tämän loppuun liitetty.

80. Jokaisella työläisellä täytyy olla työkirja, johon kaikki työt merkitään mitä hän suorittaa, sekä samaten, johon jokainen palkkaerä sekä avustukset samoin merkitään.

Huomautus. Työkirjaa koskevat määritelmät ovat myöskin tämän loppuun liitetty erikseen.

LUKU VII Työtunneista.

81. Jokaiselle työlaadulle laadittakoon työ tunteja koskevat säädökset, siinä hengessä, kuin niistä sanotaan tämän lain 7-9 pykälissä.

82. Säädökset koskien työtunteja, tulee olla yhdenmukaiset näiden lakien tässä olevan luvun kanssa.

83. Normaalin työpäivän tulee merkitä tariffi säännöissä määriteltyä aikaa, jonkun määrätyn työn määrän suorittamiseksi.

84. Normaalin työajan pituus ei missään tapauksessa saa olla pitempi kahdeksaa tuntia, päivän aikana suoritettua työtä, ja seitsemää tuntia yonaijana työskennellessä.

85. Normaalin työpäivän pituus ei saa missään tapauksessa olla kuutta tuntia pitemmän: (a) kahdeksaatoista vuotta nuoremmille, ja (b) erikoisen epäterveellisillä tuotantoaloilla, taikka kovissa, töissä (katso tämän lain 14 pyk.).

86. Normaali työpäivään sisältyköön myöskin ruokailuun ja lepämiseen sallittava aika.

87. Lepojaksi koneet, vaihteet sekä sorvit on pysäytettävä, ellei sellainen ole mahdollintaa valitsevien teknillisten suhteiden takia, taikka missä ne toimivat ilman vaihtajina, kuivauksessa, valaisemiseksi, jne.

88. Pykälässä 86 mainittu lepoaika ei kuulu varsinaiseen työaikaan, eikä voida sellaisena pitää.

89. Välilajan ei saa alkaa myöhemmin kuin neljä tuntia työn alkamisesta, eikä saa olla vähempää kuin puoli tuntia, taikka korkeintaan kaksi tuntia.

Huomautus. Tämän lisäksi on annettava lapsia hoitaville työläisnaisille pauseja joka kolmen tunnin päästä, eikä vähempää kuin puoli tuntia kerrallaan.

koon oikeus poistua työpaikalta myöskin väliajan kestäessä.

91. Jos työn luonne vaatii työskentelyä kauvemmin kuin on tavallinen normaali työpäivän pituus, niin silloin tulee siihen asettaa kaksi talkkajuseampia vuoroja.

92. Missä useampia vuoroja on käytännössä, jokainen vuoro katsottakoon normaaliseksi työajaksi; vuorojen vaihdokset määrättäköön sisälleen liikkeen hoidon laatimissa työ ohjeissa, ettei se häiritse normaalista työn suoritusta.

93. Olkoon yleisenä sääntönä, ettei työntekoa (ylläaikaa) yli normaalisten työtuntien sallittako.

94. Ylläaikaa sallittakoon tehdä seuraavissa poikkeus tapauksissa:

(a) Milloin työskenteleminen on välttämätöntä, ehkäistäkseen yleisen häiriön aiheuttamista, taikka jos Venäjän Sosialistisen Soviettiin tasavallan, tai jonkun ihmisen elämä on vaarassa;

(b) Jos on kysymyksessä tilapäinen yleinen työ, vesilaitoksen, valaistuksen, likaohjojen tai kuljetuslaitoksen yhteydessä, loukkaustapauksessa, tapaturman yhteydessä, taikka näiden laitosten toiminnassa tapahtuneen erikoisen häiriön sattumissa;

(c) Jos työ on lopetettava työpaikan pysäyttämisen takia, johonkin tuntemattomaan aikaan asti, tai satunnaisen myöhästymisen vuoksi, ettei teknillisten tuotantosuhteiden takia saatu työtä valmiiksi normaali työajalla, jos työn keskenjättäminen aiheuttaisi koneiston taikka raaka-aineliden pilaantumisen;

(d) Koneen osia korjattaessa taikka uusiesä, taikka rakennus töissä, tai missä tahansa jouduttaisi ehkäisemään suuren työläisjoukon työntekoa.

95. Sellaisessa tapauksessa, mitä kuvataan 94 pykälän "c" kohdassa, ylityö olkoon sallittua ainoastaan asiaan kuuluvan ammattiliiton suostumuksella.

96. Ylityöstä, mitä kuvataan 94 pykälän "d" kohdassa, lupa on hankittava paikalliselta työpaikkojen tarkastajalta, sen myönnytyksen lisäksi, mistä puhutan edellisessä pykälässä.

97. Naiset ja alle 18 ikävuotiset mies sukupuoliset eivät saa tehdä ylityötä.

98. Ylityöhön kulutetun ajan määrä yhteensä kahtena peräkkäisenä päivänä ei saa nousta yli 4 tuntiin.

99. Ylläajan tekeminen alkoon olko sallittua työläisen myöhästymisen korvaamiseksi, työpaikalle saapumisen myöhästymis tapauksessa.

100. Kaikki tehty ylläaika, samoin kuin siltä vastaan otettu palkkakin on merkattava työläisen työkirjaan.

101. Ylläaika työpäiviksi laskettuna ei saa nousta missään tehtaassa, tuotantolaitoksessa tai työpaikassa yli 50 päivän vuotta kohti, siihen luettuna sellaisetkin päivät, vaikkei ylityössä olisi ollut kuin yksi työläinen.

102. Jokaisen tehtaan, tuotantolaitoksen tai työpaikan on pidettävä erikoista muistikirjaa teetetystä ylläaika työstä.

103. Jokaiselle työläiselle on sallittava vähintään 42 tuntia viikossa häiriöstä vapaata lepoaikaa.

104. Kaikki työt ovat kielletty erikoisesti määriteltynä juhlapäivinä.

Huomautus. Juhlapäiviä ja viikottaista lepoaika koskevat säännöt ovat tähän loppuun liitettyinä.

105. Lepopäivien edellisenä päivänä on normaalista työajasta lyhennettävä kaksi työtuntia.

Huomautus. Tämä pykälä ei koske sellaisia laitoksia ja työpaikkoja, joissa työpäivän pituus ei ole päälle kuuden tunnin.

106. Jokainen työläinen, joka on työskennellyt keskeydyttömästi vähintään kuusi kuukautta, olkoon oikeutettu saamaan kahden viikon työloman, lukuunottamatta jos hän olisi työskennellyt samassa työpaikassa, taikka useammassa tuotantolaitoksissa, taikka työpaikoissa.

107. Jokainen työläinen, joka on työskennellyt keskeytyttömästi vähintään yhden vuoden, olkoon oikeutettu saamaan työloman yhdeksi kuukaudeksi, lukuunottamatta onko hän työskennellyt samassa taikka useammassa eri tuotantolaitoksissa tai työpaikoissa.

Huomautus. Pykälät 106 ja 107 astuvat voimaan tammikuun 1 p. 1919.

108. Työloman voi saada koko vuoden kestäessä, edellyttäen, ettei se häiritse mitenkään työn normaalista käyntiä tehtaassa, tuotantolaitoksessa, taikka työpaikassa.

109. Työloman ajasta ja järjestyksestä, kuinka loma aika voi saada antaa, on määriteltävä liikkeen tai tuotantolaitoksen talouden hoidon ja työläisten itsemääräys komiteain (työmaakomiteain) välillä tehtävissä sopimuksissa.

110. Työläisellä ei ole oikeutta tehdä palkallista työtä loma aikana.

111. Työläisen loma-ajalla maksettava palkka on vähennettävä hänen varsinaisesta palkastaan.

112. Työläisen poissaolo työstä erikoisesta tilanteesta johtuneena ja taloudenhoitajan suostumuksella, ei ole esteenä hänen työloman saamiselleen; hänelle ei makseta palkkaa työ tunneilta, jotka ovat siten menetetty.

LUKU VIII

Työn tehoisuus medootit.

113. Työn tehon takaamiseksi, jokaisen työläisen, työskennellessään joko yleisissä, hallituksen taikka yksityisten omistamissa työpaikoissa, missä raadanta on yhteistyöskentelyn muotoista, samoin kuin liikkeen johdonkin tulee tarkoin valvoa tämän lain sääntöpykällä, koskien tuotannon tehoisuutta, tuotto määrää ja sisäisen hallinnan sääntöjä.

114. Jokaisen palkkatyöläisen tulee normaalisena työpäivänä ja normaalissa työ suhteissa vähintään tehdä keskiarvoisen työn määrän, joka on laskettu perustaksi sille luokalle taikka ryhmälle, missä hän työskentelee.

Huomautus. Tässä mainituilla normaali suhteilla tarkoitetaan:

(a) Koneiden, sorvien taikka niiden osien kunnossa oleminen;

(b) Raaka-aineiden ja työkalujen saapuminen ajallaan, mitkä ovat välttämättömiä työn suorittamiselle;

(c) Raaka-aineiden ja työkalujen kuntoisuus;

(d) Välttämättömät terveydelliset suhteet ja rakennuksen puhtaus välineet, missä työ on suoritettava (tarvittava valaistus, lämmitys, jne.).

115. Työläisten keskiarvoisen tuottamismäärän, jokaiselle ryhmälle ja ammattialalle määrittelee kunkin ammattiliiton arvio ja hinnoitus komissioon (pykälä 62).

116. Määritellään keskiarvoista tuotantomäärää, arvioimis komissioonin tulee ottaa huomioon tavallisesti tuotettujen tuotteiden määrän, normaali työpäivän ajalla, ja työläisen ammattialan, ryhmän tai luokan normaaliset teknilliset tuotto suhteet.

117. Arvioimis komissioonin antamat tuottamis määrän standartit tulee alistaa asianomaiselle Työ Departementille ja Kansallisen talous neuvoston yhteiselle hyväksymiselle.

118. Työläinen joka säännöllisesti tuottaa vähemmän kuin hyväksyty tuottamis standarti edellyttää, voidaan siirtää asianomaisen arvioimis komissioonin päätöksen nojalla saman ryhmän toisenlaatuiseen työhön, taikka alempaan ryhmään ja luokkaan, laskien hänen palkkansa silloin samassa suhteessa.

Huomautus. Työläinen voipi vedota tästä päätöksestä paikalliseen työ departementtiin, ja viime mainitun päätöksestä piirin työ departementtiin, jonka antama päätös asiassa on sitova ja josta ei enään voida vedota.

119. Jos työläisen kykenemättömyys tuottamaan standartiksi asetettua työn määrää aiheutuu hänen haluttomuudesta ja huolimattomuudesta, voidaan hänet erottaa työstä sillä tavalla kuin siitä määrätään 46 pykälän "d" kohdassa, ilman sitä kahden viikon ilmoitusta, jonka määrää pykälä 47.

120. Kansantalouden Ylin Neuvosto yhdessä Kansan Työ Komissaarin kanssa voi määrätä tuottamis standarttien nostamisen taikka laskemisen kaikille työläisille kaikissa tuotantolaitoksissa ja työpaikoissa.

121. Tämän luvun määräyspykälien lisäksi tuotannon tehokkuudesta ja suuruudesta tehtäessä, teollisuuslaitoksissa ja työpaikoissa, on niiden sisäisen säännöittelyn kautta niitä myöskin pyrittävä lisäämään.

122. Soviitti laitosten sisäisen hallinnon säännöittelyn tekevät viralliset soviitti vallan organit, Kansan Työkomissaarin ja sen paikallisten työ departementtien hyväksymisellä.

123. Teollisuuslaitosten ja työpaikkojen (Soviittien, kansallistutettujen, yksityisten ja yleis-

ten) sisäisen säännöittelyn ja hallinnan tekee asianomaiset ammattiliitot, paikallisten työ departementtien valtuuttamina.

124. Sisäisen hallinnon sääntöjen tulee sisältää selvät, tarkat ja niin paljon kuin mahdollista, tyhjentävät ohjeet seuraavista seikoista:

(a) Kaikkien työläisten yleiset velvollisuudet (huolellinen raaka-aineiden ja työkalujen käsittely, työnjohtajan antamien määräysten noudattaminen työn suorituksessa, määrättyjen työntuntien tarkka noudattaminen, y.m.);

(b) Eri teollisuuden haaroilla työskentelevien työläisten erikoiset velvollisuudet (huolellinen tulen käsittely sellaisissa paikoissa, missä käytetään tulen arkaa tavaraa. Erikoisen puhtauden noudattaminen sellaisissa työpaikoissa, missä valmistetaan ruokatarvikkeita, jne.);

(c) Velvollisuuksien laimin lyönnin rangaistuksen muodot ja rajat, joista mainitaan "a" ja "b" kohdissa.

125. Sisäisten sääntöjen valvominen Soviitti laitoksissa uskottakoon vastuunalaisille työntekijöille.

126. Sisäisten sääntöjen valvominen teollisuuslaitoksissa ja työpaikoissa, (Soviittilaisissa, kansallistutetuissa, yleisissä ja yksityisissä) uskottakoon työläisten itse hallinto komiteoille (työmaakomiteoille).

LUKU IX

Työnsuojelus.

127. Tuotannolliseen toimintaan osaaottavien työläisten elämän ja terveyden suojeleminen uskottakoon työpaikkojen tarkastajille, teknillisille tarkastajille ja puhtauden tarkastus komissioonille valvottavaksi.

128. Työn tarkastus kuuluu Kansan työkomissaarille ja sen paikallisille virastoille (Työ Departementille) ja muodostuu se äänestyksellä valituista työn tarkastajista.

129. Työn tarkastajat valitaan unioiden neuvoston äänestyksillä.

Huomautus I. Työn tarkastajien äänestämisen tavalla määrittelee lähemmin Kansan Komissaari.

Huomautus II. Sellaisissa piireissä, joissa ei ole ammattiliitoiden neuvostoja, paikallinen työ departementti kutsukoon unioiden edustajat koolle, valitsemaan työn tarkastajia.

130. Täyttäessään työläisten turvallisuuden valvomis velvollisuuksiaan, työn tarkastus virkamiehoiden tulee valvoa kaikkien tämän lain noudattamis määräyksen noudattamista, sekä kaikkia ohjeita ja neuvoja mitä Soviitti valita on säättänyt työläisten elämän, hengen ja turvallisuuden taakamiseksi ja suojelemiseksi.

131. Täyttääkseen 130 pykälässä annettuja velvollisuuksiaan, työmaiden tarkastajat olkoot valtuutetut —

(a) Vieraillemaan milloin tahansa joko päivällä taikka yöllä alueensa työpaikoissa ja teollisuuslaitoksissa, missä työt ovat käynnissä,

samoin kuin myöskin rakennuksissa, joita teollisuuslaitosten puolesta on työläisiä varten varustettu (kuten asuinhuoneet, sairaalat, hoitolat, kylpypaikat, y. m.);

(b) Vaatia sellaisten liikkeiden ja laitosten taloudenhoitajia, samoin kuin työläisten valitsemia virkailijoitakin (työmaa komiteat y. m.) joiden talouden hoidossa he ovat osallisina, näyttämään kaikki tarpeelliset kirjansa, muistilpanot ja muut tietovälitteet nähtäväkseen.

(c) Kiinnittää tarkastustyöhön työläisten valitsemien edustajien samoin kuin liikkeen johdonkin (Talouden hoitajien, ylivalvojen, työnjohtajien, y. m.) huomiota.

(d) Saattaa rikos oikeuden eteen kaikki tämän lain rikkojat, samoin kuin kaikkien muidenkin Soviitti vallan antamain määräysten, ohjeiden ja käskyjen noudattamisen laiminlyöjät, mitkä ovat säädetty turvaamaan ja suojelemaan työläisten henkeä ja terveyttä;

(e) Auttaa ammattiuonioita ja muita työmaa komiteoita, heidän pyrkiessään parantamaan olosuhteitaan yksityisissä työpaikoissa, samoin kuin koko teollisuuskentän aloilla.

132. Työn tarkastus virkailijat olkoot valtuutettu hyväksymään erikois säädöksiä niiden määräysten lisäksi mistä edellisessä pykälässä erikoisesti on määritelty, poistaakseen työläisten elämälle ja terveydelle vaaralliset tilanteet työpaikoilta, vaikka ei sellaisista tilanteista olisi olemassa lakilakaan, taikka Kansan työkomissaarin tai paikallisen työ departementin antamaa määräystä, sääntöä, ohjetta taikka kehoitusta.

Huomautus. Ryhtyessään erikois toimenpiteisiin työläisten suojelemiseksi, kuten edellisessä pykälässä on määrätty, tarkastus virkailijoiden on viipymättä ilmoitettava paikalliselle Työ departementille, joka voi joko hyväksyä taikka hyljätä sellaiset toimenpiteet.

133. Työn tarkastus orgaanien toiminnan muodot sekä laajuuden määriteltäköön Kansan Työkomissaarin virasto määräyksillään ja ohjeillaan.

134. Ohjeiden, neuvojen ja määräysten noudattamisen valvominen olkoon teknillisten tarkastajien velvollisuutena.

135. Teknilliset tarkastajat nimittäköön paikallinen Työ departementti erikoistuntija insinööriä; näiden tarkastajien toimintapiiri rajottuu valtuutettuihin alueisiin, kuten niistä säädetään tämän lain 131 pykälässä.

136. Teknillisten tarkastajien toimintaa ohjaavat yleisten määräysten lisäksi vielä Kansan Työkomissaarin antamat määräykset ja ohjeet, samoin kuin kaikki paikallisen Työ departementin teknillisen osaston antamat ohjeet ja määräykset.

137. Puhtauslaitteiden tarkastajan toimintaa koskevat säännöt ja ohjeet laatii Kansan terveysosastuksen komissari laatti, yhdessä Kansan Työkomissaarin viraston kanssa.

LIITE PYKÄLÄÄN 79

Työttömyyttä ja avustuksia koskevat säännöt.

1. Sanalla "työtöin" käsitettäköön jokaista Venäjän Sosialistisen Soviettitasavallan kansalaista, joka on työlain alainen ja registreerattu paikallisen Työnjako departementin kirjoihin työtä vailla olevana henkilönä omalla ammatti alallaan, taikka nauttimatta määrättyä tariffin mukaista työkorvausta.

2. "Työttömällä" samoin ymmärretään:

(a) Jokaista henkilöä, joka on saanut työtä ainoastaan vähemmäksi kuin kahden viikon ajaksi (pykälä 25);

(b) Jokaista henkilöä, joka on väliaikaisesti työskentelemässä ulkopuolella varsinaista ammattialaansa, siksi kunnes hänen onnistuu saada työtä omalla ammatti alallaan (pykälät 29 ja 30).

3. Työttömän henkilön oikeuksia ei saa ulottaa —

(a) Henkilöihin jotka rikkomalla 21, 24 ja 29 pykälillä tästä laista, karttavat työvelvollisuksiään ja kieltäytyvät heille tarjotusta työstä;

(b) Henkilöihin jotka eivät ole säännöllisesti registreeranneet itseään työttömäksi paikallisessa työnjako departementissa (pykälä 21);

(c) Henkilöihin jotka ovat tahallaan lakanneet työstä sen ajan sisällä, mikä määritellään tämän lain 53 pykälässä.

4. Kaikki henkilöt, joista mainitaan 1 pykälässä ja toisen pykälän "b" kohdassa, ovat oikeutettuja pysyväisiin työpaikkoihin omilla työaloillaan, siinä järjestyksessä kuin heidän nimensä on työnjako departementin listalle registreerattuina, itsekullekin työalalle.

5. Pykälä 1, ja 2 pykälän "b" kohdassa mainitut henkilöt ovat oikeutettuja saamaan avustusta paikallisesta työttömiin kasasta.

6. Pykälä 1 mainittu työttömyyden avustus tulee olla yhtä suuri tariffeissa määrättyjen palkkakerien kanssa, sellaisille työluokille taikka ryhmille, mihin arvioimis komissioon on henkilön sijoittanut (pykälä 61).

Huomautus. Poikkeustapauksissa Kansan Työkomissaari voi alentaa työttömyys avustuksen elämiskustannusten alimpaan pisteeseen, mikäli hinnat vaihtelevat erinäisissä piireissä.

7. Palkkatyöläinen, joka työskentelee ulkopuolella omaa työalaansa tilapäisesti (pykälä 2, "b" yhtäsuuren summan kuin se eroitus tekee, mikä on taksoitettu hänen työalansa tariffeissa ja taasen niissä tariffeissa, missä hän joutuu väliaikaisesti työskentelemään, jos jälkimmäinen sattuisi olemaan vähemmän kuin edellämainittu.

8. Työtöin työläinen, joka haluaa saada työttömyysavustusta, tehköön vaatimuksensa työttömyyskassan paikalliseen virastoon ja esittäköön sen yhteydessä seuraavat asiakirjat: (a) paikallisen työnjako departementin rekisteraus kortin; (b) ja taksoituskomissioonin antaman, määrättyyn

palkkatyöläis ryhmään tai luokkaan kuulumis todistuksensa.

9. Ennen työttömyys avustuksen maksamista, tämän rahaston virastosta tulee hankkia selvyyse työnjako departementilta, ja asianmukaisesti ammattiunionilta, kauanko anoja on joutunut olemaan työttömänä, työttömyyden syyt, kuin myöskin se ryhmä tai luokka, mihin hän kuuluu.

10. Paikallinen työttömyyden avustuskassa voi päteviistä syyistä kieltäytyäkin avustuksen anosta anojalle.

11. Jos avustuksen anto kielletään, niin paikallisen työttömyysavustustoimiston tulee ilmoittaa siitä anojalle kolmen päivän sisällä anomuksen sisällyttäjä päivästä.

12. Työttömyys avustustoimiston päätöksestä voidaan kahden viikon sisällä vedota asianomaisten henkilöiden taholta paikalliseen työ departementtiin, ja viimeainittu päätöksestä voidaan vedota alueen työ departementtiin. Alueen työ departementin päätös asiassa on sitova ja siitä ei ole enää vetoamis tilaisuutta.

13. Työttömyyden avustuksen maksaminen alkaa vasta sitten, kun henkilö on todellisesti pantuna pois työstä, mutta ei myöhemmin kuin neljäntenä päivänä, työttömyyttä.

14. Avustukset maksettakoon työttömyys vakuutus kassasta.

15. Työttömyysvakuutus kassa muodostuu: (a) Kaikkien teollisuus laitoksien, virastojen ja työpaikkojen pakollisista maksueristä, jotka käyttävät palkkatyötä;

(b) Sakoista, joita on langetettu näiden maksujen laiminlyönnestä;

(c) Satunnaisista maksueristä.

16. Näiden maksuerien ja sakkojen kokoamistavan ja suuruuden, mistä mainitaan näiden sääntöjen 15 pykälässä, määrittelee jokainen vuosi Kansan työ komissaari erikoisesti annettussa julistuksessaan.

LIITE PYKÄLÄÄN 80

Työkirjoja koskevat säännöt.

1. Jokainen Venäjän Sosialistisen Soviettitasavallan kansalainen, tullessaan määrittelyksi johdonkin työ luokkaan tai ryhmään (pykälä 62), saakoon maksu vapaasitt työkirjan.

Huomautus. Työkirjan muodon laatikoon ja suunnitelkoon Kansan Työ Komissaari.

2. Jokainen palkkatyöläinen astuessaan johdonkin tehtaaseen, tuotantolaitokseen taikka työpaikkaan, missä käytetään palkkatyötä, näyttäkön työkirjansa sen työpaikan liikkeenhoitajalle, ja astuessaan yksityisen työnantajan palvelukseen, esittäköön sen viimeainittulle.

Huomautus. Kopio työkirjasta tulee pitää tehtaan, työpaikan taikka tuotantolaitoksen, elikkä yksityisen työnantajan, jolle palkkatyöläinen työskentelee.

3. Kalkki työläisen suorittamat työpäivät, kappaletyöt tai ylijajat, ja kalkki maksuerät, joita

hän on saanut (palkkana joko rahassa, taikka tarveaineissa, työttömyys avustukset ja sairaus avustukset), tulee merkata hänen työkirjaansa.

Huomautus. Työkirjaan tulee myöskin merkata työomat, sairausomat sekä myöskin langetetut sakkot työaikana eli työn takia.

4. Jokainen vientierä työkirjaan on merkattava päivämäärällä, ja varustettava henkilön allekirjoituksella, joka viennin on tehnyt, sekä myöskin työläisen nimellä, mutta jos jälkimäinen olisi kirjoitustaidoton, niin hän vakuuttaa todistuksellaan, että vienti on oikea.

5. Työkirjan tulee sisältää:

(a) Työläisen nimen, sukunimen ja syntymä ajan;

(b) Ammattiunionin nimen ja osoitteen, missä työläinen on jäsenenä;

(c) Luokan taikka ryhmän, mihin työläinen on sijoitettu taksoituskomitean toimesta.

6. Työstä erottaessa, ei työläisen työkirjaa sa missään tapauksessa pidättää häneltä. Milloin tahansa hänelle annettakoon uusi työkirja vanhentuneen tilalle, niin viimeainittu on jätettävä työläisen haltuun.

7. Jos työläinen sattuisi hukkaamaan työkirjansa, niin hänelle on annettava uusi tilalle, johon tulee kopioida kalkki vanhassa olleet viennit tarkoin; sellaisessa tapauksessa voidaan häneltä peritä sisäisen hallinnon asettaman säännöityksen mukainen korvaus nudesta kirjasta.

8. Työläisen on näytettävä työkirjaansa:

(a) Liikkeen, tuotantolaitoksen tai viraston hoitajan vaatiessa, missä hän työskentelee;

(b) Työnjako departementin vaatimuksesta;

(c) Ammattiunioninsa vaatimuksesta;

(d) Työnsuojelus- ja työmaakomiteain virkailijoiden vaatimuksesta;

(e) Vakuutus virastojen taikka sijaisten vaatimuksesta.

LIITE PYKÄLÄÄN 5

Työhönkykenemättömyyden määrittely säännöt.

1. Työhönkykenemättömyyden määrää hakijan lääketieteellisen tutkimuksen antamat tulokset, jonka toimittaa kaupunkilais piireissä lääketieteellisen toimiston erikoistuntijat, tai maakuntalaiset vakuutus virastot, tapaturmavakuutus virastot, taikka sellaisina toimivat laitokset.

Huomautus. Jos on mahdollinta järjestää lääketieteen erikoistuntijoiden toimistoja johdonkin vakuutus virastoon, niin silloin voidaan perustaa paikallinen Sovietin lääketieteellinen puhtaus departementti, edellyttäen kumminkin, että sellaista toimistoa johtavat toimissaan vakuutus virastoille annetut yleiset säännöt ja määräykset.

2. Erikoistuntijoiden toimiston staapin muodostaa :

(a) Ei vähempää kuin kolme spetsialistia leikkauksista;

(b) Viraston johtokunnan edustajistoa;

(c) Viraston johtokunnan nimittämiä puhtaus mekaanillisia insinöörejä;

(d) Ammattiliunion edustajia.

Huomautus. Toimiston staapin leikkaaja-spesialisteja täytyy suositella lääketieteellisen puhtaus departementin taholta, johtokunnan suostumuksella, mieluummin niitten sairashuone-kassan varoista palkattujen lääkäreiden puolelta, ja heillä tulee olla viraston yleisen kokouksen antaman päätöksen vahvistus.

3. Lääketieteellisen komissionin toimistossa pidettävää tarkastusta saavat olla näkemässä kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat ilmoittautuneet tarkastettaviksi.

4. Kuka henkilö tahansa saa tehdä anomuksen menetetyin työkuuntoisuuden tutkimusta varten.

5. Tutkimus anomuksen voipi jättää henkilön asuinpaikkaa lähimpänä olevaan vakuutus toimistoon.

6. Tutkinnot tapahtuvat vakuutus toimiston sitävaran varustamissa erikoisissa huoneissa.

Huomautus. Jos henkilöä ei voida kuljettaa heikkoutensa takia tähän virastoon tutkittavaksi, niin voidaan tutkimus toimittaa hänen asunollaan.

7. Jokaisella henkilöllä, joka tulee tutkittavaksi lääketieteellisten spesialistein toimistossa, ilmoitetaan vakuutus-toimistosta päivä ja tunti, milloin häntä tullaan tutkimaan, sekä lääketieteellisen toimiston paikasta, missä hänen tarkastuksensa tapahtuu.

8. Lääketieteellisen toimiston ekspertit saavat käyttää kaikkia lääketieteen hyväksymiä keinoja, saadakseen selville henkilön työhönkykenemättömyyden syyt.

9. Lääketieteellisen toimiston tulee pitää yksityiskohtaisia muistilpanoja, toiminnastaan, ja tutkinnoiden tuloksista laaditut raportit tulee olla kaikkien toimiston henkilöiden allekirjoittamina.

10. Tutkinnon läpi mennyt henkilö, joka on havaittu työhönkykenemättömäksi, saakoon siitä todistuksen lääketieteelliseltä toimistolta.

Huomautus. Ote todistuksesta on säilytettävä toimiston säilössä.

11. Muistilpanot samoin kuin todistuskin näyttää, onko kykenemättömyys tilapäistä vaiko pysyväistä laatua. Jos työhönkykenemättömyys on tilapäis laatuista, niin muistilpanojen sekä todistuksen tulee näyttää aika, milloin toinen tutkimus tullaan pitämään.

12. Kun työhönkykenemättömyys todistus on annettu, niin asianomaisen vakuutus viraston tulee siitä ilmoittaa Paikallisen Sovietin yhteiskunnallisen vakuutus departementin virastoon, ilmoittaen kykenemättömän henkilön nimen, sukunimen ja osoitteen, sekä kykenemättömyyden luonteen (onko kykenemätöin tilapäisesti tai pysyväisesti).

13. Lääketieteellisten eksperttien antamasta päätöksestä, todistaen taikka kieltäen hakijan kykykykenemättömyyden, voidaan vedota asianomaisten taholta Kansan terveydensuojelus departementtiin.

14. Kansan terveydensuojelus komissariaatti voi joko hyljätä vetoumuksen, taikka antaa määräyksen hakijan uudelleen tutkimiselle, toisen ekspertti toimiston staapin taholta.

15. Uuden ekspertti toimiston staapin päätös tulee silloin olemaan sitova, eikä siitä voida enään vedota.

16. Työhönkykenemis tarkastus tullaan suorittamaan samalla tavalla kuin ensimmäinenkin, seuraamalla kaikkia tämän lain määräyksiä.

17. Kaikki vakuutetun henkilön tarkastuksesta aiheutuneet kulungit tullaan perimään asianomaiselta vakuutus virastoilta. Vakuuttamattoman työläisen tarkastuksesta aiheutuneet kulungit tullaan perimään asianomaiselta laitokselta taikka työpaikalta, missä työläinen on työskennellyt.

18. Kansan työkomissaari voi, jos olisi välttämätöntä, lisätä taikka parantaa näitä säädöksiä, missä määritellään työhönkykenemättömyyden tarkastamisesta.

TYÖLÄISTEN SAIRAUHAVUSTUSTA KOSKEVAT SÄÄDÖKSET

1. Jokainen palkkatyöläinen on oikeutettu saamaan sairaus tapauksessa avustusta ja lääkärin hoitoa, paikallisesta sairaala kassasta, jonka jäsen hän on.

Huomautus I. Kukin henkilö voipi olla ainoastaan yhden vakuutus kassa jäsen, yhdellä kertaa.

Huomautus II. Henkilö joka on sairastunut paikallisen sairaalakassan piirin ulkopuolella, minkä jäsen hän on, saakoon avustuksensa siltä paikallis piiriltä, missä hän on sairastunut. Kaikki sairauksista aiheutuneet kustannukset voidaan sitten periä siltä sairaala kassalta, minkä jäsen henkilö on.

2. Sairausavustusta on maksettava kansan jäsenenä olevalle henkilölle siitä päivästä lähtien, kun hän on sairastunut, siihen päivään asti, että hän on täydelleen terve, paitsi niiltä päiviltä, jolloin hän on työskennellyt, ansaiten palkkansa työpaikaltaan.

3. Sairausavustuksen täytyy olla yhtä suuren kuin on työläisen palkkakin, sillä työalalla, jossa hän työskentelee.

Huomautus I. Sairaala kassan virasto voi saada tietää paikalliselta työnjako departementilta tai uniolta sen ryhmän taikka luokan, mihin työläinen kuuluu.

Huomautus II. Aitiyden tilassa olevien ja synnytyksen jälkeistä avustusta saavien naisten avustuksen määrän asettakoon Kansan työkomissaarin viraston antamat saadokset ja määräykset.

Huomautus III. Poikkeustapauksissa Kansan työkomissaarilla olkoon oikeus alentaa avustuksen suuruutta elinkustannusten allimpaan määrään asti, riippuen asianomaisista alueista.

4. Sairausavustusten lisäksi, sairashuone kassat varustakoot myöskin jäsenilleen kaikenlaatuista vapaata lääkärin apua (ensiapua, sairausvaunu hoitoa, kotihoitoa, terveydenhoitoa, -asunto, y.m.).

Huomautus. Hankkiakseen lääketieteellistä apua, jokainen sairaala kassa olkoon oikeutettu joko itsenäisesti, taikka yhdessä muiden paikalliskassojen kanssa, järjestämään ja ylläpitämään omat kirurkinsa, sairaalansa, y.m., samoin kuin tekemään sopimuksia yksilöllisten lääkäreiden ja laitosten kanssa.

5. Paikallisten sairaaloiden varat saadaan:

(a) Teollisuuslaitosten, työpaikkojen ja virastojen (Soviettien ja yksityisten omistamien) pakollisista maksueristä, jotka käyttävät paikallista työtä;

(b) Maksujen myöhästymis sakoista;

(c) Kassojen sijoitusten voitoista,

(d) Satunnaisista maksueristä.

Huomautus. Paikalliset sairaala kassat tulee yhdistää yhdeksi yhteiseksi vakuutus kassaksi sairauden varalta.

6. Palkkatyötä käyttävien tehdasten teollisuuslaitosten ja työpaikkojen maksettavien sum-

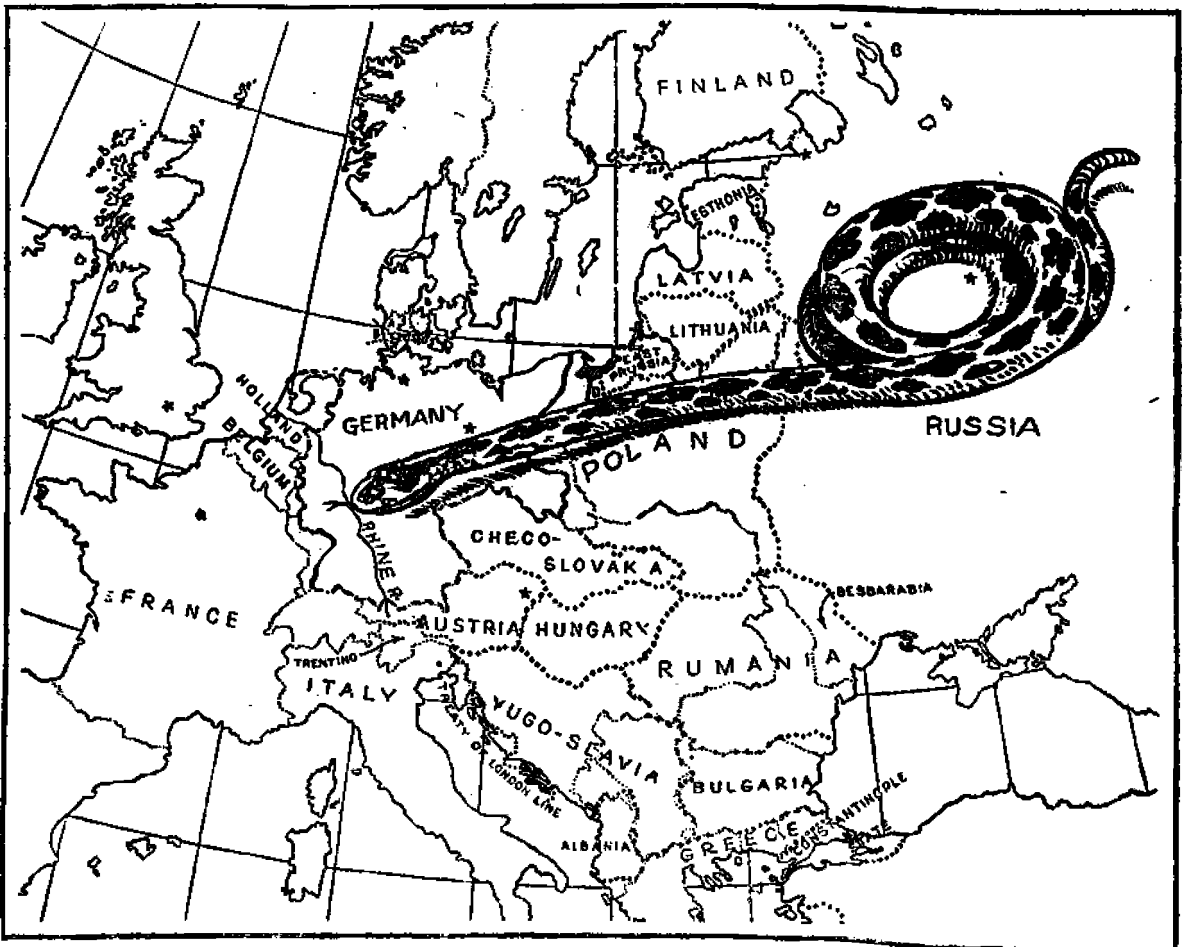
mien suuruuden sairaala kassoihin määrittelee aika ajoittain Kansan Työkomissaari.

Huomautus I. Ellei näitä pakollisia maksueriä suoriteta sen rajoitetun määrän sisällä, minkä paikallinen sairaala kassan virasto on määrännyt, niin ne tulee perimään paikallinen työ departementti; edelleen, sen summan lisäksi, jonka sairaala kassa oli määrännyt, tullaan perimään 10 prosentin sakko, joka lankeaa sairaala kassan hyväksi.

Huomautus II. Jos myöhästyminen huomataan sen työpaikan vastuunalaisen manatseerin syyksi, tullaan langettu sakkoon perimään viime mainitun omista varoista.

7. Sairaala kassan päätöksestä voidaan vedota kahden viikon ajalla paikalliseen työ departementtiin. Työ departementin päätös tulee asiassa olemaan lopullinen, eikä siitä voida enää vedota.

8. Kansan työ komissaari voi, milloin on välttämätöntä muuttaa taikka lisätä näitä edelläolevia työläisten sairauten avustus säädöksiä.

Tämän vuosisadan peljätyn "peto".